

**การสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด “นิทานสงขลา คำกาพย์” เพื่อพัฒนา
ทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
Creation of Enhancing Experiential Book on “Songkhla Folk Tales and Poems”
to Develop Critical Reading Skills of Secondary One Students
Using SQ10R Technique**

วันที่รับบทความ: 9 มี.ค. 68

วันที่แก้ไขบทความ: 1 ม.ค. 69

วันที่ตอบรับ: 31 ม.ค. 69

ณัฐวดี ลำดี¹

Nattawut Sumlee¹

พัชลิน จินนุ่น²

Phatchalin Jeennoon²

นพเก้า ณ พัทลุง³

Noppakao Na Phattalung³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด “นิทานสงขลา คำกาพย์” เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ชุดนี้ และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังจากการใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ผลการวิจัยพบว่า 1. คุณภาพของหนังสือ พบว่า การสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด “นิทานสงขลา คำกาพย์” เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้ระดับการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านนันทลักษณ์และการใช้ภาษา ด้านการนำเสนอเนื้อหา ด้านการจัดรูปแบบ และด้านคุณค่าและประโยชน์ของหนังสือ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.93 ซึ่งมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก 2. ผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์หลังการใช้หนังสือเสริมประสบการณ์สูงกว่าก่อนใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยก่อนเรียนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 4 คะแนน มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.8 และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 7.77 คะแนน มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.82 3. ความพึงพอใจของนักเรียนหลังจากการใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจในการใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.59

¹ นักศึกษาหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

¹ Master of Education Program, Thai Language, Faculty of Education, Thaksin University.

² รองศาสตราจารย์ ประจำหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ (อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก)

² Associate Professor in Master of Education Program, Thai Language, Faculty of Education, Thaksin University. (Advisor)

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำหลักสูตรหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ (อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม)

² Assistant Professor in Master of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Thaksin University. (Co Advisor)

คำสำคัญ : หนังสือเสริมประสบการณ์ การอ่านเชิงวิเคราะห์ เทคนิค SQ10R คำกาพย์ สงขลา

Abstract

The purposes of this research were to create an enhancing experiential book entitled “Songkhla Folk Tales and Poems” to develop critical reading skills of Secondary One students using the SQ10R technique to examine the learning achievement in critical reading skills after using the enhancing experiential book and to investigate students’ satisfaction after using the enhancing experiential book The results of the research revealed that The quality of the enhancing experiential book “Songkhla Folk Tales and Poems” developed to enhance critical reading skills of Secondary One students using the SQ10R technique was evaluated by experts in five aspects: content, poetic structure and language use, content presentation, book format and design, and value and usefulness of the book. The overall mean score was 4.93, indicating a very high level of quality The students’ achievement in critical reading skills after using the enhancing experiential book was significantly higher than before using it at the .01 level. The pre-test mean score was 4.00 with a standard deviation of 0.80, while the post-test mean score was 7.77 with a standard deviation of 0.82 and The satisfaction of Secondary One students toward the use of the enhancing experiential book was at the highest level, with a mean score of 4.59.

Keywords: Experiential Book, Critical Reading Skills, SQ10R Technique, Poems, Songkhla

บทนำ

ทักษะการอ่านเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้และการพัฒนาศักยภาพของมนุษย์ ผู้อ่านสามารถนำความรู้ ความคิด หรือสาระจากเรื่องราวที่อ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ การอ่านที่เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนรูปแบบหนึ่ง คือ การอ่านเชิงวิเคราะห์ ซึ่งเป็นทักษะขั้นสูงกว่าการอ่านโดยทั่วไป เป็นกระบวนการอ่านที่เน้น การพิจารณา ตีความ และ ประเมินเนื้อหา อย่างลึกซึ้ง โดยผู้อ่านต้องไม่เพียงแต่ทำความเข้าใจความหมายของข้อความ แต่ยังต้อง ตั้งคำถาม วิเคราะห์ เปรียบเทียบ และหาข้อสรุป จากข้อมูลที่อ่านดังที่ กรมวิชาการ (2546) ให้ความหมาย การอ่านเชิงวิเคราะห์ คือ อ่านอย่างละเอียดให้ได้ครบถ้วนแล้วจึงแยกแยะออกได้ว่าส่วนต่าง ๆ นั้นมีความหมาย และความสำคัญอย่างไรบ้าง แต่ละส่วนสัมพันธ์กับส่วนอื่น ๆ อย่างไร

นอกจากจะช่วยให้อ่านได้รับความรู้ ความคิดและความบันเทิงจากสิ่งที่อ่านเป็นเบื้องต้นแล้ว ยังก่อให้เกิด ประโยชน์อีกหลายประการ ดังที่ ศรีสุตา จริยากุล และคณะ (2545) การอ่านคือการพัฒนาคนอย่างต่อเนื่อง การอ่าน หนังสือช่วยพัฒนาด้านความคิดจิตใจให้กว้างขึ้น เราจะได้ความรู้ ความคิดและประสบการณ์จากสิ่งที่อ่านนำมา ตัดสินเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันได้อย่างรอบคอบและสมเหตุสมผล การอ่านจึงเป็นทักษะที่มีความสำคัญเป็น อันมาก

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กระทรวงศึกษาธิการ (2552) ได้ตระหนักถึง ความสำคัญของการอ่านเชิงวิเคราะห์ มีการกำหนดคุณภาพผู้เรียนไว้ว่า เมื่อจบมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้เรียนจะต้องอ่าน ออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง เข้าใจความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย

จับใจความสำคัญและรายละเอียดของสิ่งที่อ่าน แสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด ข้อความ เขียนรายงานจาก สิ่งที่อ่านได้ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ อย่างมีเหตุผล ลำดับความอย่างมีขั้นตอนและความเป็นไปได้ของเรื่องที่อ่าน รวมทั้งประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน สามารถสรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน วิเคราะห์ตัวละครสำคัญ วิถีชีวิตไทย และคุณค่าที่ได้รับจากวรรณคดีวรรณกรรมและบทอาขยาน พร้อมทั้งสรุปความรู้ข้อคิดเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ประกอบกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากจากรูปแบบการศึกษาแบบดั้งเดิม เนื่องจากเทคโนโลยีดิจิทัล พัฒนาการของสังคม และความต้องการทักษะใหม่ ๆ ในตลาดแรงงาน ซึ่งการเรียนรู้ในยุคนี้มุ่งเน้นไปที่การพัฒนาทักษะที่สำคัญเพื่อให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวและประสบความสำเร็จในโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

ปัจจุบันกลับพบว่า เด็กไทยจำนวนมากยังมีปัญหาเรื่องการอ่านจับใจความ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และการนำความรู้จากการอ่านไปประยุกต์ใช้ ข้อมูลจากการประเมินผลนักเรียนระดับนานาชาติ เช่น PISA (Programme for International Student Assessment) ซึ่งให้เห็นว่าความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนไทยอยู่ในระดับต่ำเมื่อเทียบกับหลายประเทศ อีกทั้งในระดับประเทศ การประเมินผลของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) ก็พบว่าคะแนน O-NET วิชาภาษาไทยของนักเรียนไทยอยู่ในระดับที่น่ากังวล

การพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ให้แก่ผู้เรียนจึงเป็นหน้าที่โดยตรงของครู ครูจำเป็นต้องเทคนิคและวิธีการที่ไม่ซับซ้อน เข้าใจง่าย และมีขั้นตอนจึงจะนำไปสู่การอ่านเชิงวิเคราะห์ได้ ดังที่ สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545) กล่าวว่า วิชา การสอนการอ่านเชิงวิเคราะห์ ครูต้องหาวิธีทำให้นักเรียนเข้าใจ และรู้คำศัพท์ความหมายของคำศัพท์ก่อนที่จะทำความเข้าใจในการอ่านเรื่องราวต่าง ๆ ได้ การอ่านที่มีคุณภาพต้องอ่านอย่างรู้จุดมุ่งหมายว่าอ่านเพื่ออะไร จะให้นักเรียนมีการพัฒนาการอ่านด้านใดบ้าง นอกจากนี้ กรมวิชาการ (2546) ยังเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ว่า ครูควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านแก่นักเรียน เพื่อให้สามารถใช้การอ่านเป็นเครื่องมือในการพัฒนาความรู้ ความคิด และพัฒนาชีวิตให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ จึงจำเป็นต้องมีสื่อการเรียนรู้ที่น่าสนใจ ผู้เรียนเข้าถึงได้ง่าย มีขั้นตอนที่นำไปสู่การพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ได้โดยไม่ยุ่งยาก โดยสามารถนำเทคนิค SQ10R ขึ้น เพื่อช่วยให้ผู้เรียนความสามารถในการอ่านหนังสือได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เทคนิค SQ10R เป็นเทคนิคที่ประกอบด้วย 12 ขั้นตอน โดยแต่ละขั้นตอนมีความหลากหลายแต่มีจุดประสงค์เดียวกันคือเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจบทอ่านโดยการข้าคิดข้าคำ ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ เนื้อเรื่องในบทอ่านมากยิ่งขึ้น ตลอดจนจำเรื่องราวในบทอ่านได้อย่างแม่นยำ ธีระพล พงษ์พิมาย (2563) ได้สรุปขั้นตอนของเทคนิค SQ10R ของ Shaughnessy ได้แก่ ขั้นสำรวจ (Survey) ขั้นคำถาม (Question) ขั้นอ่าน (Read) ขั้นสะท้อนกลับ (Reflect) ขั้นทบทวน (Review) ขั้นอ่านซ้ำ (Repeat) ขั้นไตร่ตรอง (Re-think) ขั้นรวบรวม (Re-integrate) ขั้นพิจารณาใหม่ (Re-hash) ขั้นทบทวนบทบันทึก (Re-note) ขั้นฝึกฝน (Rehearse) ขั้นอ่านใหม่อีกรอบ (Re-read)

เนื้อหาที่นักเรียนจะสามารถอ่านวิเคราะห์ก็มีความสำคัญเช่นกัน ผู้อ่านวิเคราะห์ส่งเสริมค่านิยมที่ดีงาม สร้างความรักความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตน หนังสือแบบเรียนส่วนใหญ่จึงมีการบรรจุเรื่องเล่าที่เกี่ยวกับท้องถิ่นไว้ด้วย โดยเฉพาะเรื่องท้องถิ่น เพื่อทำให้รู้จักสภาพชีวิตท้องถิ่น เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์ มีการจดจำและถือปฏิบัติกันต่อ ๆ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตน สอดคล้องกับที่ กุหลาบ มลลิกมาต (2519) กล่าวว่า

นิทานท้องถิ่นเป็นเรื่องเก่าที่เล่าสืบทอดกันมาเป็นเวลาช้านาน มีความสำคัญและมีคุณค่าต่อชีวิตมนุษย์และสังคมในหลายด้าน

หากมีการสร้างหนังสือที่เป็นเรื่องเล่าท้องถิ่น หนังสือเสริมประสบการณ์ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านควบคู่กับวิธีการสอนที่สนุกสนาน ได้เรียนรู้เรื่องราวในท้องถิ่น จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนและผู้สอนใช้ประกอบการเรียนการสอน เพื่อสร้างเสริมทักษะและนิสัยรักการอ่าน หรือเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่เรียนตามหลักสูตรให้กว้างขวางขึ้น หรือช่วยให้ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองตามความเหมาะสมของวัยและความสามารถในการอ่านของแต่ละบุคคล ดังที่ จินตนา ไบกาซุปี (2542) ให้ความหมายของหนังสือเสริมประสบการณ์สรุปได้ว่า เป็นหนังสือที่จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เน้นการส่งเสริมให้ผู้อ่านเกิดทักษะในการอ่านและมีนิสัยรักการอ่านมากยิ่งขึ้น อาจเป็นหนังสือสารคดี นวนิยาย นิทาน ฯลฯ ที่มีลักษณะไม่ขัดต่อวัฒนธรรม ประเพณีและศีลธรรมอันดีงาม ให้ความรู้มีคติและมีสาระประโยชน์ รูปแบบในการสร้างสรรค์เรื่องเล่าสำหรับส่งเสริมการเรียนรู้สามารถออกแบบได้อย่างหลากหลายทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทย มีการเรียนวรรณคดีทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง หนึ่งในแบบฉบับหลักเกณฑ์ที่มักถูกนำมาใช้ในการประเมินนิทาน คือ คำกาพย์ เป็นคำประพันธ์ประเภทหนึ่งในวรรณคดีไทยที่มีลักษณะเฉพาะตัว โดยส่วนใหญ่นิยมใช้ในการแต่งวรรณคดีประเภทต่าง ๆ เช่น นิทาน บทสวด บทพรรณนา และบทร้อยกรองที่ใช้ในการขับร้อง มีการบังคับจำนวนคำและสัมผัส จัดวรรคต่างจากกลอนและไม่บังคับเสียงวรรณยุกต์ท้ายวรรค ประกอบด้วยกาพย์ 3 ชนิด ได้แก่ กาพย์ยานี กาพย์ฉบัง และกาพย์สุรางคนาค์ นอกจากนี้ ผู้เรียนจะสามารถฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ได้แล้วยังสามารถศึกษารูปแบบหรือลักษณะของการประพันธ์ได้ด้วย ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญไปสู่การสรุปใจความ ดีความ ตลอดจนรับรสความงามของภาษาได้

นิทานคำกาพย์ เป็นวรรณกรรมประเภทหนึ่ง เนื้อหามักเป็นเรื่องราวที่ให้อะไรแก่ใจ คดีสอนใจ หรือบันเทิงใจ ซึ่งอาจเป็นนิทานพื้นบ้าน นิทานชาดก หรือเรื่องแต่งที่มีลักษณะ ฌฐา คำชู (2562) กล่าวว่า นิทานคำกาพย์ เป็นวรรณกรรมไทยประเภทหนึ่ง ซึ่งเรียกตามลักษณะคำประพันธ์ที่ประพันธ์ด้วยกาพย์ชนิดต่าง ๆ สลับกันตลอดทั้งเรื่อง อาจมีคำประพันธ์ชนิดอื่นแทรกบ้าง นิยมนำมาสวดอ่านและฟังในที่ประชุมชนหรือในครัวเรือนเพื่อความบันเทิงตามความนิยมในอดีต เนื่องจากมีเนื้อเรื่องสนุกสนานและให้อะไรแก่ใจคดีสอนใจการสวดและฟังนิทานคำกาพย์มีความสัมพันธ์กับประเพณีการสวดโอ้เอื้อวิหารายในภาคกลาง และการสวดด้านในภาคใต้ ซึ่งเป็นประเพณีในการนำหนังสือคำกาพย์มาสวดและฟังรอบพระอุโบสถในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา คำกาพย์จึงเปรียบเสมือนสิ่งที่แสดงถึงความเป็นอัตลักษณ์ของคนในท้องถิ่นภาคใต้ การนำลักษณะคำประพันธ์แบบคำกาพย์มาใช้ในการออกแบบหนังสือจึงเป็นการเน้นย้ำให้ผู้อ่านได้เกิดจิตสำนึกถึงท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น

การพัฒนาทักษะการอ่านเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และการใช้ชีวิตอย่างมีคุณภาพ ที่ผ่านมามีงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างหนังสืออย่างหลากหลาย เช่น ภัทราภรณ์ วัฒนฤกษ์ ปรีชา (2558) ศึกษาเรื่อง การสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์แบบมีส่วนร่วมเพื่อส่งเสริม การเรียนรู้ เรื่องวัฒนธรรมชุมชนแม่สอด สำหรับนักเรียน โรงเรียนเทศบาลวัดชุมพลคีรี จังหวัดตาก ชีระพล พงษ์พิมาย (2562) การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด“ดอกไม้บานที่บ้านบาละ” เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน เชิงวิเคราะห์โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นาอุษัน กูจิ (2563) ศึกษาเรื่อง การสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด ด่านเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามกระบวนการทศน์สร้างสรรค์สังคม ด้วยหลักการและเหตุผล

ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจวิจัยเรื่อง การสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด “นิทานสงขลา คำกาพย์” เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อสร้างสื่อการเรียนการสอนและเทคนิคการสอนที่สามารถพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ สร้างนิสัยรักการอ่าน สำนึกถึงท้องถิ่น และสร้างห้องเรียนแห่งความสุขต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด “นิทานสงขลา คำกาพย์” เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด “นิทานสงขลา คำกาพย์” เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังจากอ่านสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด “นิทานสงขลา คำกาพย์” เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

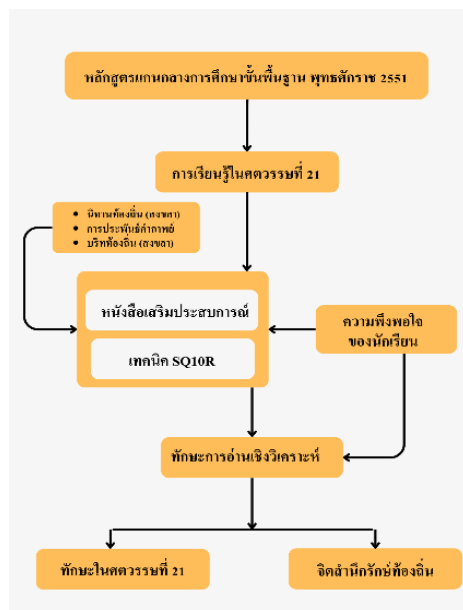
ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด “นิทานสงขลา คำกาพย์” เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตการศึกษา ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2568 ของโรงเรียนขยายโอกาสในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สงขลา เขต 2 จังหวัดสงขลา จำนวน 205 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนบ้านน้ำน้อย อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 26 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) มีหน่วยในการสุ่มคือห้องเรียนโดยการเลือก 1 ห้องเรียน
3. หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด “นิทานสงขลา คำกาพย์” เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นร้อยกรองคำกาพย์ ซึ่งเป็นนิทานนิทานสอนใจโดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 เรื่อง ดังนี้ เรื่องที่ 1 (ชายวัวได้ข้าวยา) แหวนดีเพราะหัว ผัวดีเพราะเมีย เรื่องที่ 2 คนพาซื้อ เรื่องที่ 3 ควายทอง เรื่องที่ 4 กระดุกไก่ และเรื่องที่ 5 สามพี่น้อง

ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย ตัวแปรต้น ได้แก่ หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด “นิทานสงขลา คำกาพย์” ตัวแปรตาม ได้แก่ (1) ผลคุณภาพหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด “นิทานสงขลา คำกาพย์” (2) ผลสัมฤทธิ์การอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (3) ความพึงพอใจของนักเรียนหลังจากอ่านหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด “นิทานสงขลา คำกาพย์” เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

กรอบแนวคิด



เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การสร้างหนังสือประสบการณ์ ชุด “นิทานสงขลา คำกาพย์” เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยต่อไป ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

- 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร
- 1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิทานท้องถิ่น
- 1.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำกาพย์
- 1.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์
- 1.5 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเชิงวิเคราะห์
- 1.6 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ10R
- 1.7 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 1.8 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างหนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ10R เช่น ภัทธภรณ์ วัฒนฤกษ์ปรีชา (2558) ศึกษาเรื่อง การสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์แบบมีส่วนร่วมเพื่อส่งเสริม การเรียนรู้ เรื่องวัฒนธรรมชุมชนแม่สวด สำหรับนักเรียน โรงเรียนเทศบาลวัดชุมพลคีรี จังหวัดตาก สุนทรี คุณา (2558) ศึกษาเรื่อง

การสร้างหนังสือการ์ตูนเสริมประสบการณ์ ชุดวิถีชีวิตล้านนา สำหรับผู้เรียนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 สุภณัฐ ชินรัตน์ (2560) ศึกษา การพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์

หน่วยการเรียนรู้ การอ่านวรรณคดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด นครราชสีมา กันตรัตน์ สุจิตวนิช (2561) การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยใช้เทคนิค SQ4R: โรงเรียนสองภาษาเอกชน กุลรภัส กิริติศาสกรกุล (2562) ศึกษาเรื่อง การจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้หนังสือ ภาพคำกลอน ชุดสร้างเสริมพัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตเทศบาลนครระยอง (วัดศรีรัตนาราม) ชีระพล พงษ์พิมาย (2562) การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด“ดอกไม้บานที่บ้านบาละ” เพื่อพัฒนา ทักษะการอ่าน เชิงวิเคราะห์โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นายอ้น กุจิ (2563) ศึกษา เรื่อง การสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด ด่านเมืองปตานี จังหวัดปัตตานี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามกระบวนการสร้างสรรค์สังคม

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด “นิทานสงขลา คำกาพย์” เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน เชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. หนังสือประสบการณ์ ชุด “นิทานสงขลา คำกาพย์” เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้ เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. แผนการจัดการเรียนรู้การสร้างหนังสือประสบการณ์ ชุด “นิทานสงขลา คำกาพย์” เพื่อพัฒนาทักษะ การอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. แบบทดสอบทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์หนังสือ การสร้างหนังสือประสบการณ์ ชุด “นิทานสงขลา คำกาพย์” เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ชนิดเขียนตอบ และชนิดตัวเลือก
4. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสร้างหนังสือประสบการณ์ ชุด “นิทานสงขลา คำกาพย์” เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เรื่อง การสร้างหนังสือประสบการณ์ ชุด “นิทานสงขลา คำกาพย์” เพื่อพัฒนา ทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีวิธีการสร้างเครื่องมือดังนี้

1. การสร้างหนังสือประสบการณ์ ชุด “นิทานสงขลา คำกาพย์” เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีวิธีดำเนินการสร้างหนังสือ ดังนี้

1.1 ศึกษานิทาน จากสารานุกรมวัฒนธรรมไทย ภาคใต้ เล่ม 1 – 18

1.2 คัดเลือกเรื่องที่เป็นนิทานสอนใจ รวมจำนวน 5 เรื่อง ได้แก่ เรื่องที่ 1 แหวนดีเพราะหัว ผัวดีเพราะเมีย เรื่องที่ 2 คนพาซื้อ เรื่องที่ 3 กล้วยทอง เรื่องที่ 4 กระดุกไก่ และเรื่องที่ 5 สามพี่น้อง ผู้วิจัยคัดเลือกนิทานดังกล่าว ซึ่งเป็นนิทานที่ปรากฏอยู่ในพื้นที่จังหวัดสงขลา มีเนื้อหาและแก่นเรื่องสอนใจที่ไม่ซ้ำกัน ไม่เป็นนิทานสัตว์ นิทาน มุกตลก นิทานสถานที่ และนิทานอธิบายที่มาของพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์

1.3 นำเนื้อเรื่องมาดัดแปลงเป็นคำบทใหม่ เป็นบทร้อยกรองแบบคำกาพย์เพื่อใช้สำหรับการเรียน การสอน พัฒนาทักษะอ่าน คิดวิเคราะห์ และสร้างจิตสำนึกรักท้องถิ่น

1.4 วาดภาพประกอบ โดยใช้เส้นลายไทยและลายท้องถิ่น

1.5 วางองค์ประกอบและตรวจสอบความถูกต้อง

2. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด “นิทานสงขลา คำกาพย์” เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เกี่ยวกับการกำหนดการเรียนรู้ภาษาไทย สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัดและสาระแกนกลางการวัดและประเมินผลระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

2.2 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับหลักการอ่านเชิงวิเคราะห์สำหรับระดับมัธยมศึกษา จากเอกสาร หนังสือวารสาร บทความ และข้อมูลจากเว็บไซต์

2.3 ศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ คู่มือครู และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2.4 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้การสร้างหนังสือประสบการณ์ ชุด “นิทานสงขลา คำกาพย์” เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์ การเรียนรู้สาระการเรียนรู้ให้สอดคล้องและครอบคลุม เพื่อให้ นักเรียนทำกิจกรรมได้ตรงตามวัตถุประสงค์และเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณา ตรวจสอบ ความถูกต้อง แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

2.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการปรับปรุง แก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง เชิงเนื้อหา เวลาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนการสอนสื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

2.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย

2.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

3. การสร้างแบบทดสอบการสร้างหนังสือประสบการณ์ ชุด “นิทานสงขลา คำกาพย์” เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ชนิดเลือกตอบและชนิดเขียนตอบ มีขั้นตอน ดังนี้

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากเอกสาร หนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทาง

3.2 ผู้ศึกษาคัดเลือกนิทานท้องถิ่นที่จะนำมาใช้ในการสร้างแบบทดสอบจำนวน 2 เรื่อง โดยเลือกมาจากนิทานท้องถิ่นที่ไม่ได้นำมาสอน

3.3 สร้างแบบทดสอบแบบทดสอบทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ชนิดเลือกตอบ จำนวน 5 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน และแบบเขียนตอบ จำนวน 5 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวมคะแนนจากแบบทดสอบทั้งสองชนิด 10 คะแนน

3.4 สร้างเกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบแบบทดสอบทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3.5 นำแบบทดสอบทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ และเกณฑ์การให้คะแนนที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณา ตรวจสอบความถูกต้อง

3.6 นำแบบทดสอบทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่แก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา เพื่อดูว่าแบบทดสอบสามารถวัดในสิ่งที่ต้องการวัดได้หรือไม่มีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

3.7 นำแบบทดสอบทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และเกณฑ์การให้คะแนน ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

3.8 นำแบบทดสอบทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ไปทดลองใช้กับ นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

4.การสร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสร้างหนังสือประสบการณ์ ชุด “นิทานสงขลา คำกาพย์” เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

4.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสร้างหนังสือประสบการณ์ ชุด “นิทานสงขลา คำกาพย์” เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

4.2 กำหนดแบบประเมินความพึงพอใจ เนื้อหาของแบบประเมินความพึงพอใจ เป็นเรื่องเกี่ยวกับการสร้างหนังสือประสบการณ์ ชุด “นิทานสงขลา คำกาพย์” เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังจากให้นักเรียนอ่านจบแล้วว่ามีความคิดเห็นหรือความรู้สึกอย่างไร โดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีการของลิเคอร์ท ซึ่งกำหนดระดับความคิดเห็นไว้ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด เพื่อให้ผู้ตอบพิจารณาตรมความเป็นจริงด้วยตนเอง

4.3 นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสร้างหนังสือประสบการณ์ ชุด “นิทานสงขลา คำกาพย์” เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความถูกต้อง ความเหมาะสม และความสอดคล้องของแบบประเมิน พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของผู้เชี่ยวชาญ โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล และผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย

4.4 จัดทำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสร้างหนังสือประสบการณ์ ชุด “นิทานสงขลา คำกาพย์” เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ฉบับสมบูรณ์

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยการสร้างหนังสือประสบการณ์ ชุด “นิทานสงขลา คำกาพย์” เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีวิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. จัดแจ้งวัตถุประสงค์ของการทดลองใช้การสร้างหนังสือประสบการณ์ ชุด “นิทานสงขลา คำกาพย์” เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้นักเรียนทราบ

2. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์
3. นักเรียนอ่านหนังสือประสบการณ์ ชุด “นิทานสงขลา คำกาพย์” เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลา รวมทั้งสิ้น 5 ชั่วโมง พร้อมทำกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้
4. นักเรียนทำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ของทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ หลังจากได้ศึกษาโดยใช้หนังสือประสบการณ์ ชุด “นิทานสงขลา คำกาพย์” เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
5. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ของทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์
6. หลังจากนักเรียนได้เรียนโดยใช้หนังสือประสบการณ์ ชุด “นิทานสงขลา คำกาพย์” เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แล้ว นักเรียนประเมินความพึงพอใจที่มีต่อหนังสือ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด “นิทานสงขลา คำกาพย์” เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ประเมินคุณภาพหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด “นิทานสงขลา คำกาพย์” เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 คำนวณหาค่าเฉลี่ย คะแนนแล้วนำมาแปลความหมายโดยเปรียบเทียบเกณฑ์ที่ได้โค้งปกติ (Normal Curve) ตามวิธีของ บุญชม ศรีสะอาด (2545)
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านเชิงวิเคราะห์ก่อนและหลังการใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด “นิทานสงขลา คำกาพย์” เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยทดสอบค่าที แบบ ไม่อิสระ (1 test for Dependent Sample)
3. หาค่าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด “นิทานคำกาพย์ สงขลา” เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การหาค่าเฉลี่ยแบบแจกแจง ความถี่และการหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยคำนวณค่าที่ได้จากแบบประเมินความพึงพอใจที่ กลุ่มตัวอย่างได้ทำการประเมิน ซึ่งนำข้อมูลจากการประเมินด้วยเกณฑ์การประเมินตาม ระดับ คุณภาพ 5 ระดับ โดยคะแนนที่ได้จากแบบประเมินความพึงพอใจ มาคำนวณหาค่าเฉลี่ยแล้วนำค่าเฉลี่ยที่คำนวณไปเปรียบเทียบกับค่าระดับน้ำหนักคะแนนตามวิธีของ บุญชม ศรีสะอาด (2546)

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

การสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด “นิทานคำกลอน สงขลา” เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สามารถสรุปผลได้ 3 ประเด็น ดังนี้

1. คุณภาพของหนังสือ พบว่า การสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด “นิทานสงขลา คำกาพย์” เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้ระดับการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านจลนศาสตร์และการใช้ภาษา ด้านการนำเสนอ

เนื้อหา ด้านการจัดรูปเล่ม และด้านคุณค่าและประโยชน์ของหนังสือ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.93 ซึ่งมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก

2. ผลสัมฤทธิ์การอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด “นิทานสงขลา คำกาพย์” เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ก่อนและหลังการใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด “นิทานสงขลา คำกาพย์” โดยทดสอบค่าที แบบ ไม่อิสระ (1 test for Dependent Sample) พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์หลังการใช้หนังสือเสริมประสบการณ์สูงกว่าก่อนใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยก่อนเรียนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 4 คะแนน มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.8 และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 7.77 คะแนน มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.82

3. ความพึงพอใจของนักเรียนหลังจากอ่านสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด “นิทานสงขลา คำกาพย์” เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจในการใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.59 ซึ่งอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด โดยมีความพึงพอใจในด้านการนำเสนอเนื้อหาสูงสุด และความพึงพอใจในด้านเนื้อหา ด้านการจัดรูปเล่ม คุณค่าและประโยชน์ของหนังสือ และด้านฉันทลักษณ์และการใช้ภาษา รองลงมาตามลำดับ

การออกสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด “นิทานสงขลา คำกาพย์” เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในระดับดีมาก โดยประเมินจากหลักเกณฑ์ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ประเมินโดยพิจารณาจากเนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน ไม่ขัดต่อจารีต ประเพณีที่ดีงามของสังคม ตลอดจนความมั่นคงของชาติ มีความน่าสนใจ เนื้อหาสามารถแสดงสภาพสังคมและวัฒนธรรมท้องถิ่นได้ และมีแนวคิดที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียน ด้านฉันทลักษณ์และการใช้ภาษา ประเมินโดยพิจารณาฉันทลักษณ์ของคำกาพย์มีความถูกต้อง การใช้ภาษามีความไพเราะ สละสลวย การใช้ภาษามีความหมายชัดเจน เข้าใจง่าย การใช้ภาษามีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน และการใช้ภาษามีการใช้ภาษาถิ่นได้เหมาะสม ในด้านการนำเสนอเนื้อหา การนำเสนอเนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน การนำเสนอเนื้อหาด้วยวรรณกรรมท้องถิ่นมีความเหมาะสม การนำเสนอเนื้อหาที่มีการเรียงลำดับความยาก - ง่าย เหมาะสม การนำเสนอเนื้อหาส่งเสริมและพัฒนาระบวนการคิดวิเคราะห์ การนำเสนอเนื้อหาส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาไทย ด้านการจัดรูปเล่ม และด้านคุณค่าและประโยชน์ของหนังสือ จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญได้ระดับดีมาก ด้านพัฒนาการเรียนรู้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์หลังการใช้หนังสือเสริมประสบการณ์สูงกว่าก่อนใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทั้งนี้ การออกแบบหนังสือและแบบฝึกทักษะที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หลักการอ่านเชิงวิเคราะห์ การทำซ้ำเพื่อหาคำตอบของแบบฝึกทักษะในบทต่าง ๆ ทำให้นักเรียนเกิดความชำนาญ จนเป็นทักษะเทคนิคที่ใช้ ตลอดจนกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนมีการวิพากษ์ แสดงทัศนะ การรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น ผ่านเนื้อหาของนิทาน ทั้งการวิเคราะห์นิสัยตัวละคร ความเหมาะสมของการกระทำ ความคิดเห็นต่อเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ทำให้นักเรียนสามารถอ่านแล้วคิดวิเคราะห์ตามเรื่องที่อ่านได้ สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างเหมาะสม กิจกรรมดังกล่าว จึงไม่ได้เป็นเพียงการฝึกให้ผู้เรียนอ่านแล้วคิดเพียงเท่านั้น แต่ยังคงทำ

ให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดความคิดเห็นสู่ผู้อื่น ซึ่งการแสดงออกอย่างเหมาะสม และการรับฟังผู้อื่น ถือเป็นเรื่องสำคัญในการอยู่ร่วมกันในสังคม นับเป็นการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ตลอดจนการส่งเสริมให้เกิดความรักความสามัคคีในหมู่คณะ หนังสือเสริมประสบการณ์และกิจกรรมจึงช่วยสร้างการเรียนรู้ทางสังคมทั้งด้านค่านิยม การดำรง ตลอดจนวัฒนธรรม ให้กับผู้เรียนได้อีกทาง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นายฮัน กูจิ (2563) และธีระพล พงษ์พิมาย (2562) ที่พบว่า หลังเรียนนักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย ได้แก่ การตั้งคำถาม การเรียนรู้แบบร่วมมือ และการลงมือปฏิบัติ ผลของการเรียนรู้อ่านจับใจความ ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านมากขึ้น นอกจากนี้ยังส่งผลให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในบ้านเกิดของตนเอง และเกิดความสามัคคีในการอยู่ร่วมกันในสังคมมากขึ้น

นอกจากนี้ การจัดการเรียนการสอนโดยกระบวนการกลุ่มเพื่อให้เกิดความสนุกสนาน ทำให้เกิดทักษะขั้นสูงไปอีกขั้นกว่าการอ่านเชิงวิเคราะห์ คือการวิพากษ์วิจารณ์วรรณกรรม การแสดงความคิดเห็นอย่างเหมาะสม ซึ่งเป็นเป้าหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ตระหนักถึงความสำคัญของการอ่านเชิงวิเคราะห์ การจับใจความสำคัญและรายละเอียดของสิ่งที่อ่าน แสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน สอดคล้องกับผลการวิจัยของปาริชาติ จารุฉิลกุล (2564) ที่ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนวรรณคดีด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัลที่มีต่อความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทย พบว่า รูปแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล มีต่อความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โดยมี 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นวางแผนระดมความคิด ขั้นอ่านเอาเรื่อง ขั้นวิเคราะห์ และ ขั้นวิพากษ์วิจารณ์ ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนฯ พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีไทยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน

กิจกรรมการเรียนสอนในปัจจุบัน ครูผู้สอนในหลายสถาบันเน้นการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ซึ่งกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ไม่ใช่แค่รับข้อมูลแบบถูกป้อนให้เหมือนการเรียนรู้แบบเชิงรับ (Passive Learning) แต่เป็นการคิด วิเคราะห์ สอบถาม และลงมือปฏิบัติจริง หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด “นิทานสงขลา คำภายย์” และ แบบฝึกทักษะมีการออกแบบให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญ คือผู้เรียนต้องมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ เช่น ตั้งคำถาม แสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูล การมีปฏิสัมพันธ์ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยเน้นให้การทำงานเป็นกลุ่ม ส่งเสริมการอภิปรายในกลุ่มรวมถึงในชั้นเรียน การคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหา ส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดอย่างมีเหตุผล ฝึกการตัดสินใจ และแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์ และการลงมือปฏิบัติจริง รูปแบบการจัดการเรียนการสอนดังกล่าว ทำให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ตลอดจนความสนใจต่อการเรียนรู้

ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนการสอนเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้และพัฒนาการศึกษา มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอน เป็นตัวชี้วัดที่สำคัญของคุณภาพการศึกษา และเป็นปัจจัยที่ช่วยให้กระบวนการเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลดีต่อทั้งผู้เรียนและผู้สอนในระยะยาว ผู้วิจัยตระหนักและเห็นความสำคัญของประเด็นนี้ จึงออกแบบหนังสือภายใต้กรอบแนวคิดการส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้ เพิ่มประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียน กระตุ้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน ส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี จึงทำให้ความพึงพอใจของนักเรียนหลังจาก

อ่านสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด “นิทานสงขลา คำกาพย์” เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจในการใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.59 ซึ่งอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด สืบเกิดได้จากความพึงพอใจจะมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น ทำให้เกิดความอยากรู้ อยากเห็น และมีความตั้งใจที่จะศึกษาเพิ่มเติม

เห็นได้ชัดว่า การได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่ดีช่วยให้ผู้เรียนมีมุมมองเชิงบวกต่อการศึกษ ซึ่งอาจนำไปสู่การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและตลอดชีวิต เมื่อผู้เรียนรู้สึกพึงพอใจต่อวิธีการสอน บรรยากาศ และ สื่อการเรียนรู้ที่ใช้ จะทำให้สามารถเข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น การประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนช่วยให้ผู้สอนทราบจุดเด่นและจุดที่ควรปรับปรุงในกระบวนการสอน เพื่อให้สามารถออกแบบการสอนได้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนมากขึ้น

ดังผลการวิจัยของ อัญชลีพร แซ่ตั้ง และ อนุช ติมตศิริ (2565) การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจต่อวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยบทเรียนมัลติมีเดีย หากผู้เรียนรู้สึกสนุกและพึงพอใจในการเรียน จะกล้าแสดงความคิดเห็น ชักถาม และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยลดความเครียดและความกดดันในการเรียน การจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมและตอบโจทย์ผู้เรียน จะช่วยลดความกังวลและความตึงเครียด ทำให้สามารถเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข

กล่าวได้ว่า หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด “นิทานคำกลอน สงขลา” เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคุณภาพสำหรับการใช้ในการจัดการเรียนการสอน หรือใช้ในกิจกรรมอื่น ๆ ตามวัตถุประสงค์ของหนังสือเสริมประสบการณ์ เช่น อ่านนอกเวลา อ่านเพิ่มเติม การอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน ตลอดจนการนำไปใช้ในกิจกรรมเชิงอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม เนื่องด้วยหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด “นิทานสงขลา คำกาพย์” มีการออกแบบโดยสอดคล้องอัตลักษณ์ของท้องถิ่นได้ทั้งรูปลักษณ์ การแต่งกาย ตัวละครที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดคูเด๋อ จ.สงขลา ที่มีการนำรูปแบบตัวละครหนังตะลุงมาใช้ ทำให้เกิดการอนุรักษ์และสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรม ภาคได้มีศิลปและวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์หลายประเภท เช่น หนังตะลุง โนราห์ โนราห์ ลิเกฮูลู ผ้าทอพื้นเมือง และ อาหารพื้นถิ่น หากไม่มีการส่งเสริมให้คนรุ่นใหม่เห็นความสำคัญ ศิลปะเหล่านี้อาจสูญหายไปตามกาลเวลา

ผลการวิจัยของภัทราภรณ์ วัฒนฤกษ์ปริษา (2558) เรื่อง การสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์แบบมีส่วนร่วมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ เรื่องวัฒนธรรมชุมชนแม่สอด พบว่า การสร้างหนังสือเสริมแบบมีส่วนร่วมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรมชุมชนแม่สอดให้กับนักเรียน โรงเรียนเทศบาลชุมพรศิริ จังหวัดตาก มี 5 ขั้นตอน 2. กระบวนการจัดทำหนังสือเสริมแบบมีส่วนร่วมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรมชุมชนแม่สอด 1) ศึกษาความต้องการและข้อมูลในการสร้างหนังสือเสริม 2) สร้างหนังสือเสริม 3) ประเมินคุณภาพหนังสือ 4) ถามความคิดเห็น 5) สร้างการสนทนากลุ่ม ซึ่งกระบวนการดังกล่าวสามารถส่งเสริมจิตสำนึกทรัพยากรท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี งานวิจัยดังกล่าวเป็นข้อสนับสนุนเชิงประจักษ์ในการสร้างหนังสือหรือสื่อเกี่ยวกับท้องถิ่นที่มีส่วนช่วยในการสร้างจิตสำนึกทรัพยากรท้องถิ่น เช่นเดียวกันกับหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด “นิทานสงขลา คำกาพย์” ที่สามารถสร้างความภาคภูมิใจในอัตลักษณ์ท้องถิ่น การเรียนรู้และซึมซับวัฒนธรรมภาคใต้ช่วยให้คนในท้องถิ่นเกิดความภาคภูมิใจ และมีความเชื่อมั่นในวัฒนธรรมของตน วัฒนธรรมจากภายนอกเข้ามามีอิทธิพลต่อเยาวชนอย่างมาก หากไม่มีการส่งเสริมและอนุรักษ์วัฒนธรรมพื้นถิ่น อัตลักษณ์ของภาคใต้ก็อาจถูกลดทอนลงไป โดยหนังสืออาจ

ถูกนำไปใช้ในฐานะแหล่งเรียนรู้สำหรับคนรุ่นใหม่ สนับสนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืน เป็นการนำภูมิปัญญาท้องถิ่น มาประยุกต์ใช้ การส่งเสริมจิตสำนึกรักษ์ท้องถิ่นและความรักในศิลปวัฒนธรรมภาคใต้ เป็นสิ่งสำคัญต่อการอนุรักษ์อัตลักษณ์ สร้างความภาคภูมิใจในรากเหง้า และช่วยให้คนรุ่นใหม่เข้าใจและเห็นคุณค่าในมรดกทาง วัฒนธรรมของตนเอง ดังนั้น การศึกษาและการสนับสนุนกิจกรรมที่เกี่ยวข้องจึงเป็นสิ่งที่ควรได้รับการส่งเสริม อย่างต่อเนื่อง

จากการวิจัย การสร้างหนังสือเสริมประการณ์ ชุด “นิทานคำคอน สงขลา” เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของการอ่านเชิงวิเคราะห์ อันเป็นทักษะที่จำเป็นในโลกปัจจุบันที่เต็มไปด้วยข้อมูลข่าวสาร ช่วยให้ผู้อ่านสามารถ แยกแยะข้อมูล คิดอย่างเป็นเหตุเป็นผล ตัดสินใจอย่างมีวิจารณญาณ และป้องกันการถูกชักจูงได้ง่าย อีกทั้งยังช่วย พัฒนาทักษะด้านการสื่อสารและการเรียนรู้ตลอดชีวิต นอกจากนี้ ยังเป็นภาพแสดงของการการอนุรักษ์วัฒนธรรม ภาคใต้ เป็นเอกลักษณ์ที่สะท้อนถึงวิถีชีวิต ประเพณี ความเชื่อ และภูมิปัญญาท้องถิ่น การเรียนรู้วัฒนธรรมถิ่นได้ เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้เกิดการอนุรักษ์และสืบสานอัตลักษณ์ของท้องถิ่น เสริมสร้างความภาคภูมิใจ และส่งเสริม ความสามัคคีในสังคมต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนควรออกแบบให้เข้ากับบริบท ความสนใจของผู้เรียน จะทำให้ การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
2. ครูผู้สอนควรศึกษาภูมิหลังของศิลปวัฒนธรรม ประเพณีตลอดจนบริบทด้านความเชื่อ ค่านิยม ของภาคใต้รวมถึงท้องถิ่นของผู้เรียนอย่างถ่องแท้ เพื่อสอดแทรกเกร็ดความรู้ให้กับผู้เรียน
3. ครูผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนวิพากษ์วิจารณ์หลังจากอ่าน และหากมีข้อผิดพลาดประการใด ที่ แตกต่าง หรือขัดต่อค่านิยมบางประการของสังคม ครูผู้สอนควรสอดแทรกข้อคิด คุณธรรม จริยธรรม มีวิธีการ ได้แย่งอย่างมีเหตุผล ไม่ทำให้ผู้เรียนเสียความมั่นใจ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความกล้าแสดงออก ทำซ้ำ ๆ จนเกิดเป็น ทักษะ
4. ครูผู้สอนควรสอดแทรกองค์ความรู้เกี่ยวกับการประพันธ์ เช่น ฉันทลักษณ์ การเลือกสรรคำ เพื่อให้ ผู้เรียนเกิดข้อสังเกต และอาจเป็นทักษะที่เกิดอีกแขนงหนึ่ง
5. ครูผู้สอนควรจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ อำนวยความสะดวก สร้างความสนุกสนาน ความ ใฝ่รู้ สร้างบรรยากาศแห่งการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
6. หนังสือเสริมประการณ์ ชุด “นิทานคำคอน สงขลา” เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้ เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อาจนำไปใช้ประ โยชน์ในด้านอื่น ๆ เช่น การสอนฉันทลักษณ์ การวิเคราะห์การสรรคำ การอ่านเพื่อความบันเทิง เป็นต้น

รายการอ้างอิง

- กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กันตรัตน์ สุจิตวนิช. (2561). *การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยใช้เทคนิค SQ4R: โรงเรียนสองภาษาเอกชน*. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยรังสิต.
- กุหลาบ มลลิกะมาส. (2519). *วรรณกรรมไทย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จินตนา ไบกาซูชิ. (2542). *การจัดทำหนังสือสำหรับเด็ก*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- จินตนา ไบกาซูชิ. (2544). *การเขียนหนังสือสำหรับเด็ก*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ฉัฐ คำชู. (2562). *นิทานคำกวีเรื่องศรีสุทนต์สังข์ไชย: การศึกษาค้นคว้า ลักษณะสัทพ และคำสอน*. วรรณวิทัศน์.
- ธีระพล พงษ์พิมาย. (2563). *การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด “ดอกไม้บานที่บ้านบะละ” เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค SQ10R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย)*. มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- นายฮัน กูจิ, พิชลิน จินนูน, และมณฑนา พิพัฒน์เพ็ญ. (2563). *การสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่านชุด “ตำนานเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามกระบวนการพัฒนาศักยภาพผู้เรียน*. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ, 20(2), กรกฎาคม-ธันวาคม 2563.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปาริชาติ จารุคิดกุล. (2564). *การพัฒนาแบบการสอนวรรณคดีโดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิเคราะห์วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา)*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภูงศ์ เสือทอง, พิชลิน จินนูน, และอมลวรรณ วีระธรรมโม. (2567). *การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก ร่วมกับเกม Quizizz และหนังสือส่งเสริมการอ่านชุด “ตำนานกระบี่” ผ่านโปรแกรม Google Classroom สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วารสารคุรุสภาวิทยากร, 5(1), 66–79.
- ภัทราภรณ์ วัฒนฤกษ์ปรีชา. (2558). *การสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์แบบมีส่วนร่วมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องวัฒนธรรมชุมชนแม่สอด สำหรับนักเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดชุมพลคีรี จังหวัดตาก (การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา สังคมศึกษา)*. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศรีสุดา จริยากุล. (2545). *เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 5: การอ่าน (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). *หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 7)*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

อัญชลีพร แซ่ตั้ง, และอรนุช ลิมตศิริ. (2565). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจต่อวิชาสังคม
ศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียน โดยบทเรียนมัลติมีเดีย. *Journal of Roi Kaensarn
Academi*, 7(4), เมษายน 2565.